

[Mette Groes]

forslag om et egentligt kvindestudieår ved AUC, et håndbibliotek for kvindeforskning i Århus, kvindestudier i Odense, Kvinder på Tværs på RUC, Centeret for Kvindeforskning og Undervisning i København, årskursus i kvindestudier ved Jysk Åbent Universitet, Kvinfor i København med sit glimrende dokumentationscenter og fortegnelse over alle, der arbejder med emnet. Fælles for alle disse aktiviteter er, at der arbejdes meget, og at der produceres meget, men ansættelsesforholdene er uacceptable og løse. Jeg kan godt forstå, at undervisningsministeren gerne vil have kvalitet i arbejdet, det vil vi alle sammen gerne, men der er også kvalitet i det arbejde.

Nu ved jeg ikke, hvor nøje undervisningsministeren har gransket den mængde rapporter, som er kommet, men jeg kan forsikre ham om, at de helt kan stå for en prøve. Men det afgørende er, at hvis forskningsmiljøet skal være godt og kreativt, skal det også være stabilt og have nogle ganske faste økonomiske rammer. De, der arbejder med kvindeforskningen, sidder på de løseste ansættelser, alleryderst i hierarkiet inden for universiteterne, som undervisningsassistenter med ganske korte forskningsperioder. Det synes jeg ikke er rimeligt, fordi kvindeforskning som speciale sagtens kan stå sig imod andre specialer i universitetets verden. Så hvis der skal retfærdighed til, skal der altså også bedre vilkår til.

Hvis man ser en lille smule på, hvordan det går de mennesker, som arbejder med disse ting, kan man se et eksempel fra AUC. Det er sådan, at en stilling, et professorat i social og økonomisk historie, der ikke kan besættes, er ønsket omdannet til et professorat i kvindeforskning, men direktoratet har svaret, at man vil godt bede universitetscenteret om at undersøge, om ikke andre dele af humaniora trænger mere til støtte end kvindeforskning. Jeg vil godt spørge undervisningsministeren, om han ikke kunne overveje at lade dette speciale, som er dyrket op på universitetscenteret, få den belønning, der ligger i en fast professorstilling. Der er tale om, at der ved universitetet er folk, som kan de ting, er professorable og vil kunne udfylde dette arbejde på aldeles udmærket måde.

Det sidste, jeg vil sige, er, at det, der forskes i, ikke kun er, hvordan kvinder har det, hvordan deres psyke er, hvordan deres liv

forløber, hvordan de fungerer i samfundet. Det er også, hvordan kvinder skal skaffe sig arbejde, hvordan de skal klare sig i den krietid, som vi lever i med dens stress og jag. Jeg synes, at så længe der er 131 mænd i folketinget og kun 48 kvinder, så længe det er sådan, at kvinders arbejdsløshedsprocent er oppe på 14 mod mændenes 12, og så længe det er sådan, at det er dobbelt så svært for en kvinde at avancere i administrationen, så længe er der brug for kvindeforskning.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne sige, at vi i det foreliggende beslutningsforslag kan se en række intentioner, som lyder spændende, og en række intentioner, som vi gerne vil arbejde positivt med i et kommende udvalgsarbejde. Jeg skal også, idet jeg vil henholde mig til ministerens bemærkninger, gøre opmærksom på, at vi ikke har øgede bevillinger at give til dette formål. Vi har de bevillinger, som regeringen har ønsket at bruge på forskningens område, og der er her tale om, at vi ikke har sparet på forskningen. Vi har heller ikke fra konservativ side nogen sympati for de tanker, der ligger i at oprette yderligere nye institutter til specielt dette område. For os er det vigtigt, at den forskning, der foregår, og den forskning, der fremover gerne øget skal foregå, sker i et samarbejde med forskningsmiljøer, der allerede er etableret. Vi mener, at det tjener sagen bedst.

Vi har ønske om, at vi øger andelen af kvindelige forskere og af kvinder overalt i samfundet, men vi har ikke noget ønske om et formelt krav om, at der skal ansættes lige mange kvinder og mænd overalt i samfundet, eller at der på anden vis skal kvoteres. Vi ønsker ikke folk ansat udelukkende på et kønskvoteringskrav.

Når disse ting er sagt, vil jeg også gerne tilføje, selv om jeg i et af punkterne har bemærket, at man skal se på den forskning, der foregår også andre steder end på universiteterne og de højere læreanstalter, at det forekommer mig, at projektet her fokuserer meget på universiteterne og de højere læreanstalter. Jeg synes også, man kunne ønske, at man havde en tilsvarende velvillig indstilling over for den forskning, der kunne ligge f.eks. i relation til erhvervslivet. Jeg tænker her